

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența regulamentului U.E. nr. 679/2016

R O M Â N I A
TRIBUNALUL-----
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE CONFLICTE DE
MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. -----

ÎNCHEIERE SUSPENDARE
Ședința publică de la 18 Decembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE -----

Asistent judiciar -----

Asistent judiciar -----

Grefier -----

Pe rol se află judecarea cauzei de Asigurări sociale privind pe reclamanta ----, pe pârâta ---- și chemata în garanție ----, având ca obiect contestație privind alte drepturi de asigurări sociale.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care se constată că dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11.12.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, în temeiul art. 396 NCPC a amânat pronunțarea hotărârii pentru data de azi 18.12.2024, când în aceeași compunere a hotărât următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024: „*Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la „*necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în*

materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impiețeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.”

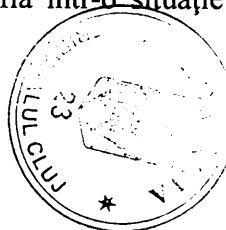
În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sunt diferite de cele prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă.

Astfel, singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului: „*completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

Tribunalul constată îndeplinite condițiile art. 2 din OUG nr.62/2024 și că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept: „Dacă unei persoane care a încheiat voluntar un contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate cu Casa de Asigurări de Sănătate în temeiul dispozițiilor OUG nr. 158/2005, i se rețin contribuții de asigurări sociale potrivit prevederilor contractului și ale Codului fiscal, dacă persoana în cauză este avocat și are calitatea de membru al Casei de Asigurări a Avocaților”.

Dezlegarea chestiunii de drept este esențială pentru soluționarea prezentei cauze, în sensul că demersul reclamantei ar putea fi validat, în funcție și de circumstanțele litigiului, dacă se va aprecia că unei persoane care a încheiat voluntar un contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate cu Casa de Asigurări de Sănătate în temeiul dispozițiilor OUG nr. 158/2005, nu i se rețin contribuții de asigurări sociale potrivit prevederilor contractului și ale Codului fiscal, dacă persoana în cauză este avocat și are calitatea de membru al Casei de Asigurări a Avocaților. Trebuie stabilit dacă reclamanta a încheiat contractul de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate cu Casa de Asigurări de Sănătate în calitate de avocat sau încheierea contractului nu are legătură cu calitatea reclamantei de avocat și de membru al Casei de Asigurări a Avocaților și dacă se află într-o situație de excepție de la obligativitatea reținerii contribuțiilor de asigurări sociale.

În situația în care se va considera că acest contract a fost încheiat de reclamantă fără legătura cu profesia sa și că i se rețin contribuții de asigurări sociale potrivit prevederilor contractului și ale Codului fiscal, soluția instanței ar fi diferită, ținând cont și de circumstanțele litigiului.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

II. Expunerea succintă a cauzei:

Prin cererea formulată la data de 04.06.2024, reclamanta --- în contradictoriu cu **pârâta** --- a solicitat instanței, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la restituirea către reclamantă a sumei de 24.294 lei, reprezentând contribuții de asigurări sociale nedatorate, cu obligarea pârâtei la plata către reclamantă a dobânzii legale aferente debitului principal, cu actualizarea sumei datorate cu rata inflației, începând cu data scadenței și până la plata efectivă, cu cheltuieli de judecată.

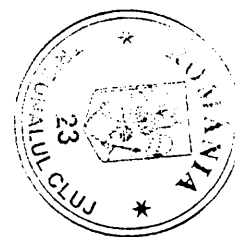
În motivarea cererii, reclamanta a arătat că a intrat în profesia de avocat la data de 05.11.2015, la acest moment fiind avocat definitiv în cadrul Baroului ---. În temeiul calității sale de avocat, dobândită conform celor arătate anterior, este asigurată în sistemul de asigurări sociale a avocaților. Între aceasta, în calitate de asigurat și ---- s-a încheiat Contractul de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate din data de 02.12.2020 (Anexa 1) (în continuare „Contractul de asigurare”) prin intermediul căruia s-a asigurat pentru concedii medicale și indemnizații pentru maternitate, prevăzute la Art. 2 alin.1 lit. c.

A beneficiat de indemnizație de maternitate în perioada 07.06.2021-10.10.2021, în cuantum total de 97.172 lei dintre care -- a reținut suma de 24.292 lei cu titlu de contribuții de asigurări sociale, sumă rețină nelegal în virtutea calității de avocat pe care o are reclamanta, fiind asigurată la Casa de Asigurări a Avocaților.

Cu privire la nelegala reținere a sumei reprezentând contribuții de asigurări sociale și obligația de restituire a sumei reținute inclusiv principiul obligativității, reclamanta, în calitate de avocat în cadrul Baroului ---, a dobândit de drept calitatea de membru al Casei de Asigurări a Avocaților și este obligată să participe la acest sistem, prin achitarea contribuției de asigurare socială. Sistemul unitar de pensii publice este reglementat prin Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. A făcut trimitere la dispozițiile art. 6 alin.1 și 2, art. 141 lit. b din acest act normativ.

În cazul subsemnatei art. 6 alin. 1 nu își găsește aplicabilitatea, având în vedere că reclamanta n-a încheiat niciodată un contract de asigurare socială.

Raportat la toate aceste texte legale, coroborate cu jurisprudența relevantă în materie, rezultă că reclamanta nu este asigurată în mod obligatoriu, în temeiul legii, în sistemul public de pensii, ba mai mult, în temeiul prevederilor din Codul fiscal, este exceptată de la plata contribuțiilor de asigurări sociale, având în vedere că este asigurată într-un sistem propriu de asigurări sociale, respectiv sistemul de asigurări sociale al avocaților, care se administrează de către Casa de Asigurări a Avocaților. Nu are obligația de a se asigura în sistemul public de asigurări sociale, astfel că nu poate să fie obligată la plata contribuției reținute de ---. plăți. Faptul că CAS Cluj reține în mod automat aceste contribuții, fără niciun temei juridic și fără să verifice dacă ele sunt, într-adevăr, datorate nu reprezintă un motiv suficient pentru ca reclamanta să fie obligată la plata lor.

Din moment ce din patrimoniul său a fost reținută o sumă de bani cu titlu de contribuție la sistemul public de asigurări sociale pe care nu o datorează, rezultă că lipsește temeiul plății, astfel că se impune restituirea sumei către reclamantă în temeiul art. 1.341 C.civ. În ceea ce privește modalitatea de restituire, având în vedere că în speță este vorba despre o sumă de bani, care poate fi restituită doar în natură, considerăm că sunt aplicabile prevederile art. 1639 Cod civil, care prevede că restituirea prestațiilor se face în natură.

--- are obligația să repare atât pierderea efectiv suferită de subsemnata, respectiv actualizarea cu indicele de inflație a sumei, cât și beneficiul nerealizat ca urmare a neachitării la termen a sumelor datorate, respectiv dobânda legală penalizatoare. Prin această modalitate se asigură respectarea principiului reparării integrale a prejudiciului. Natura juridică a dobânzii este diferită de natura juridică a actualizării pentru neexecutarea obligației de plată, iar a doua reprezentând valoarea reală a obligației bănești la data efectuării plății, respectiv daune compensatorii. Așadar, este admisibil cumulul acestora și nu se pune problema unei duble reparații care să reprezinte o îmbogățire fără justă cauză a reclamantei.

Pârâta ---- a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivare, a arătat, în esență, că în temeiul art. 1 alin. 2 din OUG nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, reclamanta a încheiat cu pârâta Contractul de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate având nr. 1020/2070/02.12.2020.

Motivul ce a stat la baza încheierii contractului menționat anterior este reprezentat de faptul că reclamanta obține venituri din activități independente, fiind de profesie avocat; activitatea acesteia este așadar reglementată de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, având în vedere că nu obține venituri în baza unui contract individual de muncă.

Mai departe, în baza relației contractuale născută ca urmare a încheierii contractului, subscrisa a achitat reclamantei indemnizații de concediu medical (indemnizație de maternitate) pentru perioada 07.06.2021-10.10.2021.

Pe fond, pârâta a arătat că și-a îndeplinit corect obligația legală și contractuală, în calitate de entitate asimilată angajatorului, de a reține la sursă și a vira către ---- suma de 24.294 lei reprezentând contribuția de asigurări sociale calculată asupra indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cuvenită reclamantei.

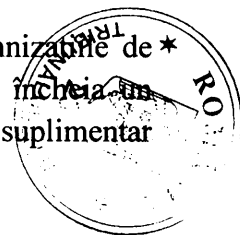
A făcut trimitere la art. 136, lit. e) din Codul fiscal și la art. 1, alin. 2 și 3 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 158/2005.

Pârâta, în calitate de entitate asimilată angajatorului, are calitatea de plătitor de venit la sistemul public de pensii pentru persoanele menționate la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului 158/2015, respectiv pentru persoanele care au încheiat cu --- contracte de asigurare la contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate.

Reclamanta, în virtutea profesiei sale de avocat, are calitatea de contribuabil în cadrul sistemului de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților reglementat prin Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților.

Conform art. 1 din Legea nr. 72/2016, dreptul la asigurări sociale al avocaților se exercită în condițiile acestei legi prin sistemul unic, propriu și autonom de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, denumit sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților.

În temeiul art. 1 alin. (2) din OUG nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate reclamanta avea dreptul, pe care l-a și exercitat, de a încheia un contract de asigurare în sistemul public de asigurări de sănătate în scopul de a beneficia suplimentar

de concedii și indemnizații de asigurări sociale specifice acestui sistem (alături de indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă acordată din sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, potrivit Legii nr. 72/2016).

Prin urmare reclamanta, dorind să-și suplimenteze veniturile pe perioada în care ar fi fost în incapacitate temporară de muncă, a ales să fie asigurată în două sisteme diferite de asigurări sociale, reglementate prin acte normative diferite, cu drepturi și obligații distincte.

Or, odată ce aceasta s-a angajat contractual pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, încheind cu pârâta contractul înregistrat sub nr. ---, reclamanta și-a asumat respectarea clauzelor acestei convenții precum și a prevederilor legale care guvernează raportul juridic astfel creat, aspect ce reiese din prevederile art. 1 alin. (2) din OUG nr. 158/2005 "Se pot asigura în sistemul de asigurări sociale de sănătate, pentru a beneficia de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la alin. (1), pe bază de contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate.

Încheierea contractului nr. --- a fost un act voluntar al reclamantei, efectuat în scopul de a beneficia suplimentar de indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă acordată din sistemul public de asigurări de sănătate, în condițiile OUG nr. 158/2005, precum și de indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă acordată din sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, potrivit Legii nr. 72/2016.

Reclamanta și-a asumat, în cunoștință de cauză, toate drepturile și obligațiile legale ce decurg din contract; în acest sens, a arătat că la punctul 4.3. din Contractul nr. ---- se specifică în mod clar obligația de plată a contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute de lege pentru perioada în care asiguratul beneficiază de indemnizație de asigurări sociale de sănătate.

Rezultă așadar că reclamanta a fost informată expres cu privire la normele contractuale ce reglementează raporturile dintre părți, iar prin semnarea contractului și-a exprimat consimțământul (art. 1270 C. civ. - Contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante).

Conform prevederilor art. 136 lit. e) din Codul fiscal, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate subordonate, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) din OUG nr. 158/2005, are calitatea de contribuabil/plătitor de venit la sistemul public de pensii, printre veniturile supuse contribuțiilor de asigurări sociale regăsindu-se și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, conform art. 137 alin. (1) lit. d) Cod Fiscal.

De asemenea, art. 144 din același act normativ prevede expres obligația de a se reține contribuția de asigurări sociale din indemnizația de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice prevăzute la art. 1 alin. (2) din OUG nr. 158/2005 care beneficiază de indemnizații de asigurări sociale de sănătate.

Prevederile legale mai sus citate sunt fără echivoc în ceea ce privește instituirea obligației de plată a contribuției de asigurări sociale din indemnizația de asigurări sociale de sănătate obținută de persoanele fizice prevăzute la art. 1 alin. (2) din OUG nr. 158/2005 în baza contractului de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate încheiat în sistemul public.

Aceasta obligație este, așadar, instituită, în sarcina tuturor beneficiarilor de indemnizații de asigurări sociale de sănătate plătite în temeiul unui contract încheiat conform art. 1 alin. (2) din OUG nr. 158/2005 cât timp legea nu prevede nicio excepție de la plata contribuției de asigurări sociale, nici chiar pentru persoanele asigurate în alte sisteme de asigurări sociale.

Prin încheierea contractului de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate reclamanta a devenit parte a unui sistem public în toate componentele sale, fiind aplicabile atât beneficiile ce derivă din acesta, cât și obligațiile fiscale aferente, fără a putea opune

excepții care nu sunt prevăzute de lege, deduse prin interpretarea extensivă a unor texte legale care nu sunt aplicabile speței.

Mai mult, excepția instituită de art. 141 lit. b) din Codul fiscal nu este de natură a conduce la ideea că nu se datorează contribuția de asigurări sociale la sistemul public, aplicat asupra indemnizației acordate conform OUG nr. 158/2005, urmând a observa că exceptarea de la plata contribuțiilor de asigurări sociale vizează strict veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de către persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale (în cazul acesta sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților), din activități pentru care există obligația asigurării în aceste sisteme potrivit legii.

Or, indemnizația acordată conform OUG nr. 158/2005 nu se circumscrie acestor categorii de venituri asimilate salariilor, fiind supusă plății contribuției de asigurări sociale în temeiul dispoziției art. 136 lit. e) din Legea nr. 227/2015 anterior menționate.

În drept, s-a prevalat de dispozițiile invocate în cadrul întâmpinării.

Pârâta --- a mai formulat o cerere de chemare în garanție a ---, prin care a solicitat să se dispună obligarea chematei în garanție la plata către reclamantă a sumei de 24.294 lei reprezentând contribuții de asigurări sociale; obligarea la achitarea către reclamantă a dobânzii legale aferentă debitului principal, cu actualizarea sumei cu rata inflației, începând cu data scadenței fiecărei sume și până la plata efectivă; obligarea la plata cheltuielilor de judecată în situația în care va cădea în pretenții.

--- nu a efectuat decât o simplă operațiune financiară, executându-și obligația legală în calitate de entitate asimilată angajatorului, de a reține la sursă și a vira către ----, contribuția de asigurări sociale calculată asupra indemnizației de incapacitate temporară de muncă.

A făcut trimitere la prevederile art. 137 alin. 1 lit. d din Codul Fiscal și la art. 136 lit. e) și la art. 144 din același act normativ.

Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă este suportată integral din FNUASS și este neimpozabilă. Prin urmare nu este supusă impozitului pe venit ca orice alt venit impozabil, nu se reține contribuție pentru sănătate etc., singura contribuție care grefează această indemnizație este contribuția la sistemul de pensii.

Astfel, ----, ca plătitor al acestei indemnizații, are obligația prin lege să rețină contribuția pentru sistemul de pensii.

În baza prevederilor actelor normative, pârâta a îndeplinit o obligație prevăzută în sarcina sa, respectiv aceea de a reține și vira contribuțiile de asigurări sociale, ca urmare a contractului încheiat de reclamantă cu pârâta.

Mai mult decât atât, reclamanta a fost informată cu privire la plata contribuțiilor sociale obligatorii prin prevederile punctului 4.3 din contractul nr. 1020/2070/02.12.2020, contract pe care și l-a asumat, aplicabil fiind în speță art. 1270 alin. 1 din Codul civil, care prevede forța obligatorie a contractului, respectiv contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante.

Mai mult decât atât, toate sumele colectate au fost virate către ----, iar în conturile ---- nu se mai regăsesc acele sume de bani.

Chemata în garanție a depus întâmpinare la cererea de chemare în garanție prin care a solicitat respingerea cererii.

A invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune, în temeiul art. 2506 (1), art. 2515 Cod civil și art. 179 alin. (2) din Legea nr. 263/2010.

În motivare, a arătat, în esență, că, contribuția de asigurări sociale a fost reținută de ---- din indemnizația de concediu medical în baza contractului de asigurare socială.

În acest contract, Casa de Asigurări de Sănătate este o entitate asimilată angajatorului conform Codului Fiscal, aşadar suma reprezintă venit asimilat salariului şi astfel se reţine contribuţia de asigurari sociale obligatorie conform Codului Fiscal, făcându-se venit la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Reclamanta a optat pentru încheierea unui contract cu Casa de Asigurări de Sănătate, moment în care a ales să intre în sfera publică de reglementare.

Conform art. 137 alin. 1 lit.d Cod fiscal, printre veniturile supuse plăţii de contribuţii de asigurări sociale se numără şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate.

În acest caz, nu este vorba despre asigurarea de la alin. 2 al art. 6 din lege-contract de asigurare, care este facultativ atât pentru cei din sistemul de asigurări al avocaţilor, cât şi pentru cel din sistemul public de pensii, ci este vorba despre alineatul 1 al art. 6 din Legea nr. 263/2010.

Casa de Sănătate sau Casa de Pensii nu au la dispoziţie un text legal care să le permită să eludeze virarea CAS-ului catre stat pe perioada respectivă, întrucât legiuitorul o impune cu titlu obligatoriu. În legea comună sau în legea avocaţilor nu a regăsit reglementarea vreunei excepţii de acest gen.

În drept, a invocat Legea nr.263 / 2010, Legea nr.72/2016, Cod fiscal, NCPC, Legea nr.95/2006.

III. Punctul de vedere al completului de judecată:

Pretenţiile formulate nu par a fi fondate, având în vedere că Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal prevede la art. 136 faptul că următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii, cu respectarea legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz: e) Casa Naţională de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate subordonate, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanta de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) din Legea nr. 72/2016, „În sistemul de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale ale avocaţilor, pensia şi celelalte prestaţii de asigurări sociale reprezintă venit de înlocuire pentru pierderea totală sau parţială a veniturilor din profesie, ca urmare a producerii următoarelor riscuri asigurate:

- a) împlinirea limitei de vârstă prevăzute de lege;
- b) invaliditatea, ca urmare a accidentelor sau bolilor;
- c) maternitatea;
- d) creşterea copilului, în condiţiile legii;
- e) decesul”.

De asemenea, art. 19 alin. (1) prevede că „Avocatul înscris în barou, cu drept de exercitare a profesiei, este obligat să contribuie lunar la constituirea fondurilor sistemului de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale ale avocaţilor, din momentul primirii acestuia în profesie”. Aşadar, norma legală ar institui în sarcina avocaţilor o obligaţie de plată.

În opoziţie cu norma precitată, art. 1 alin. 2 din OUG nr. 158/2005 stipulează că „Se pot asigura în sistemul de asigurări sociale de sănătate, pentru a beneficia de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, în condiţiile prezentei ordonanţe de urgenţă, persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la alin. (1), pe bază de contract de asigurare pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate”. Totodată, art. 6 alin. (6) din aceeaşi ordonanţă stabileşte că „Pentru a beneficia de concedii şi indemnizaţii, persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) sunt obligate să încheie

contractul de asigurare pentru concedii și indemnizații cu casa de asigurări de sănătate la care sunt luate în evidență ca persoane asigurate în sistemul de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza declarației fiscale depuse în vederea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 170 alin. (1), art. 174 alin. (6) și art. 180 alin. (2) și (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Contractul se înregistrează la casa de asigurări de sănătate și produce efecte de la data înregistrării”.

În ceea ce privește contribuțiile care se achită de către avocați, instanța reține ca fiind relevante prevederile art. 18 alin. (6) din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților în conformitate cu care „Contribuțiile legale sunt contribuțiile obligatorii și contribuțiile facultative calculate conform prevederilor legale și a contractului dintre asigurător și asigurat în cazul în care asiguratul alege să contribuie facultativ”. În consecință, se constată că avocații au opțiunea de a încheia contracte de asigurare facultative în scopul creșterii indemnizațiilor în cazul producerii riscurilor asigurate.

Din analiza concertată a dispozițiilor legale expuse în cele ce preced, reiese că s-ar putea aprecia că avocații au obligația achitării contribuțiilor, în temeiul legii, către propriile case, contribuții ce se determină în baza veniturilor realizate și, de asemenea, au dreptul de a încheia contracte de asigurare facultative, prin care să tindă la suplimentarea acestor venituri.

Potrivit prevederilor art. 19 alin. 1 din același statut, „Prin sintagma „Veniturile realizate din onorarii” prevăzută la art. 21 alin. (1) din Legea nr. 72/2016 se înțelege „Veniturile efectiv încasate în luna pentru care se face plata contribuției din care se deduc, după caz, TVA-ul și onorariile retrocedate”.

După cum prevede OUG nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cei care nu realizează venituri în baza unui contract individual de muncă sau cei ce nu sunt în șomaj nu sunt asigurați, în mod automat, pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate în sistemul de stat. Dreptul la concedii medicale, pentru cei fără venituri din contracte de muncă sau cei ce nu sunt șomeri, este condiționat de plata unei contribuții de 1% din venitul lunar pe care-l alege fiecare și ce apare în contractul de asigurare.

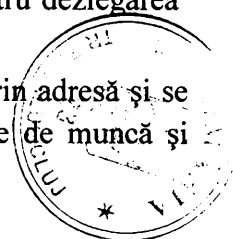
La o analiză preliminară, reclamanta nu ar fi semnat contractul de asigurare în legătură cu activitatea sa profesională, ci, așa cum s-a menționat în contract, în calitate de asigurat. Dacă s-ar fi semnat contractul într-o altă calitate, acest aspect ar fi fost menționat în contract.

Dincolo de acest punct de vedere preliminar, urmează ca la deliberare, în funcție de soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție asupra chestiunii de drept, de probele administrate pe parcursul procesului și de toate circumstanțele litigiului, să fie pronunțată soluția în cauză.

Față de cele expuse mai sus, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „ Dacă unei persoane care a încheiat voluntar un contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate cu Casa de Asigurări de Sănătate în temeiul dispozițiilor OUG nr. 158/2005, i se rețin contribuții de asigurări sociale potrivit prevederilor contractului și ale Codului fiscal, dacă persoana în cauză este avocat și are calitatea de membru al Casei de Asigurări a Avocaților ”.

În baza disp. art. 4 din OUG nr. 62/2024 coroborat cu disp. art. 520 alin. 2 CPC, se va suspenda soluționarea prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de mai sus.

Prezenta încheiere se va comunica către Înalta Curte de Casație și Justiție prin adresă și se aduce la cunoștința conducerii Secției mixte de contencios administrativ, conflicte de muncă și

asigurări sociale din cadrul Tribunalului ---și se va comunica prin e-mail către curțile de apel și tribunalele din țară.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 2 alin 1 din OUG nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: „ Dacă unei persoane care a încheiat voluntar un contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate cu Casa de Asigurări de Sănătate în temeiul dispozițiilor OUG nr. 158/2005, i se rețin contribuții de asigurări sociale potrivit prevederilor contractului și ale Codului fiscal, dacă persoana în cauză este avocat și are calitatea de membru al Casei de Asigurări a Avocaților ”.

În baza disp. art. 520 alin. 2 CPC, suspendă soluționarea prezentei cauze privind pe reclamanta -- în contradictoriu cu pârâta -- și chemata în garanție --, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de mai sus.

Dispune comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel și tribunalele din țară a prezentei încheieri.

Cu drept de a formula recurs pe toată durata suspendării.
Recursul se depune la Tribunalul ---.

Pronunțată azi, 18.12.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Asistent judiciar,

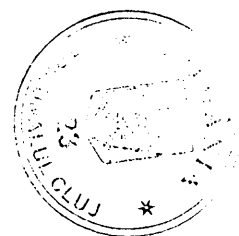
Asistent judiciar,

Grefier,

Red.tehn.---/6 ex./12.02.2025

R O M Â N I A
TRIBUNALUL ----
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE CONFLICTE DE
MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. ---

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 11 Decembrie 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: --

Asistent judiciar ---

Asistent judiciar ---

Grefier ---

Pe rol se află judecarea cauzei de Asigurări sociale privind pe **reclamanta ---** în contradictoriu cu **pârâta --- și chemata în garanție ----**, având ca obiect **contestație privind alte drepturi de asigurări sociale**.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamantă --, cu împuternicire avocațială la dosarul cauzei, iar pentru pârâtă se prezintă consilierul juridic --- cu delegație la dosarul cauzei, lipsă fiind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care, reprezentanții părților consideră că instanța este competentă să soluționeze cauza, estimând durata cercetării la 2 termene de judecată.

Procedând la verificarea competenței în conformitate cu prevederile art.131 C.pr.civ., instanța constată că este competentă general, material, teritorial în soluționarea prezentei cauze în baza art.95 pct.1 C.pr.civ. raportat la art.269 alin.1,2 C.Muncii și art.154 din Legea nr.263/2010, estimând durata cercetării la 4 termene de judecată .

Instanța acordă cuvântul participanților pe admisibilitatea în principiu a cererii de chemare în garanție.

Reprezentantul pârâtei arată că în opinia sa cererea de chemare în garanție este întemeiată deoarece în conformitate cu actele normative invocate sumele de bani reținute de pârâtă au fost virate în contul Casei Naționale de Pensii, în contul pârâtei nu se mai regăsesc aceste sume.

Reprezentanta reclamantei arată că lasă la aprecierea instanței admiterea în principiu a cererii de chemare în garanție.

Instanța constată că sunt îndeplinite prev. art.72 și următoarele Cod procedură civilă, împotriva Casei de Pensii pârâta ar putea să se îndrepte cu o cerere separată de garanție sau în despăgubiri cel puțin la aprecierea care se face la acest moment, astfel că admite în principiu cererea de chemare în garanție.

Instanța pune în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție raportat la prevederile O.U.G.64/2024 pentru interpretarea problemei de drept dedusă judecății, respectiv: „Dacă unei persoane care a încheiat voluntar un contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate cu Casa de Asigurări de Sănătate în temeiul dispozițiilor OUG nr. 158/2005, i se rețin contribuții de asigurări sociale potrivit prevederilor contractului și ale Codului fiscal, dacă persoana în cauză este avocat și are calitatea de membru al Casei de Asigurări a Avocaților ”.

Reprezentanta reclamantei arată că se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în sensul în care au arătat prin jurisprudența depusă la dosar faptul că au fost soluționate cauze similare deja de către Tribunalul -- și Curtea de Apel ---.

Reprezentanta pârâtei arată că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.
Instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție și asupra suspendării cauzei.

TRIBUNALUL,

În baza art. 396 C.proc.civ., având nevoie de timp pentru deliberare, va dispune amânarea pronunțării hotărârii judecătorești pentru data de 18.12.2024 soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Amână pronunțarea hotărârii judecătorești pentru data de 18.12.2024.

Pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 Decembrie 2024.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,
